

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Hij heeft ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid die wij gedaan hadden, maar naar zijne barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes. TITUS 3 : 5.

Gelijk ook Christus de gemeente liefgehad heeft en zichzelf voor haar heeft overgegeven; opdat hij haar heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des waters door het woord. EFEZE 5 : 25, 26.

No. 12.

15 Juni 1906.

11de Jaargang.

PRAKTISCHE MANNEN.

UITTREKSEL VAN REDEVOERING DOOR APOSTEL RUDGER CLAWSON,
7 APRIL 1906.

Mijne broederen en zusters, wij zien hier heden, geloof ik, vertegenwoordigers van al de Ringen van Zion, 55 in getal, en vertegenwoordigers van vele van de 21 Zendingen in de wereld. Er zijn ook vertegenwoordigers hier van een groot aantal der 600 of 700 gemeenten der Kerk in Zion. Hier voor ons zitten vele leden van het presidentschap van de verschillende Ringen van Zion, en ik wensch eenige woorden over deze mannen te zeggen. Zij zijn zeer praktisch, wèl bekend met de aangelegenheden des levens, mannen van ondervinding en verstand, werkzaam in verschillende soorten van beroep, mannen die geroepen zijn om geestelijke en wereldlijke leidlieden van het volk te zijn, mannen die wegens hunne ondervinding bekwaam behooren te wezen, en ongetwijfeld bekwaam zijn, om raad te geven en te besturen. Onder hen bevinden zich landbouwers, aannemers, metselaars, timmerlieden, smeden, kooplieden, rechtsgeleerden, opvoedkundigen, letterkundige mannen — en zij zijn allen predikers van het Evangelie. Hunne omstandigheden zijn zoodanig, dat zij in het onderhoud hunner gezinnen moeten voorzien en hunne kinderen opvoeden, en zij hebben zich noodzakelijkerwijs aan verschillende werkzaamheden gewijd, hetzij de hoogere beroepen, de ambachten of den handel. Dat is alles goed en wel, en zooals het behoort, gelooven wij. Zij geven hun ganschen tijd niet aan de Kerk, want hun toestand laat hun niet toe, dat te kunnen doen. Er is ongetwijfeld genoeg werk te doen in de Kerk, om al hun

tijd in beslag te nemen, indien zij hem geheel konden geven, maar zij kunnen het niet doen, en het is mogelijk dat de Heere nu niet verlangt dat het zoo zou zijn. Daaruit volgt, dat zij praktische mannen moeten zijn, bekend met de zaken van het leven en bekwaam om raad te geven, wanneer die wordt gezocht.

Mijne broederen en zusters, er is een geestelijke zijde aan het Evangelie, en er is een tijdelijke zijde, en het is moeilijk om eene scheidingslijn te vinden. Ik weet niet of er een scheidingslijn is; indien zij bestaat, is het mij nooit recht gelukt om ze te ontdekken. Wij mogen misschien zeggen, ten eerste geestelijk en ten tweede tijdelijk, of misschien, ten eerste tijdelijk en ten tweede geestelijk; want de laatsten zullen de eerste, en de eersten zullen de laatste zijn. Deze mannen zijn, wegens hun ondervinding, bevoegd om geestelijke leidslieden van het volk te zijn, aan hetzelfde de Schrift uit te leggen en den weg des levens te leeren; en hunne ondervinding geeft hun ook de vereischte eigenschappen om wereldlijke leidslieden des volks te zijn en raad te geven in aangelegenheden die betrekking hebben op wereldlijke belangen. Wij hebben koloniestichters onder deze Ring-presidenten — mannen die een weg in de wildernis kunnen banen, den grond ontginnen en gedeeltelijk de elementen besturen; die nieuwe streken kunnen tot ontwikkeling brengen en er door de wijsheid van hun raad met goed gevolg de Heiligen vestigen. Een zeker Ring-president (ik weet het zelf niet, maar hij gaf er in een onzer conferentiën verslag van), nam een handelszaak in handen, die omtrent 20.000 dollar in schuld was. Zij werd aan dezen Ring-president, dezen geestelijken leidsman van de Heiligen der laatste Dagen, toevertrouwd, en binnen de twee of drie jaren was door zijne wijsheid, ondervinding en bekwaamheid, de onderneming uit hare schuld getrokken. De klanten werden verzocht om allen tegen comptanten te koopen. De raad van den president tot het volk was, hunne zaken op die wijze te doen, en het gevolg was zooals gezegd. Zooals ik het opneem, broeders en zusters, is dit een gedeelte van het Evangelie; het schijnt mij ten minste zoo toe. Ik hoop dat iedere Ring-President en -Raadgever, en ieder lid van een Hoogen Raad, dit beginsel aan de Heiligen der laatste Dagen leert en hen aanspoort om zich uit hunne schulden te werken en er uit te blijven. Dit is een deel van het woord des Heeren aan de Heiligen der laatste Dagen. Deze praktische man heeft ons hiervan een uitstekend voorbeeld gegeven; indien hij, door het verstand en de bekwaamheid die God hem had geschonken, in staat was om die onderneming uit hare moeilijkheden te verlossen, was hij zeker ook in een positie om dergelijken raad aan anderen te geven. Dit is slechts één geval uit vele. Deze andere Ring-presidenten en hunne Raadgevers zijn ook praktische mannen, die de leiding kunnen nemen. Zij zijn niet eenzijdig of kleingeestig, zij zijn geen mannen van slechts ééne gedachte,

maar zijn breed van zienswijze in het leven. Zoo schijnt het noodig te zijn, in de voorzienigheid Gods, dat deze mannen aan de gewone werkzaamheden des levens deelnemen, en dat zij praktisch zijn.

Het is in groote mate zoo met de zendelingen, die wij uitzenden in de wereld. Weliswaar zijn sommigen hunner zeer jong, en ongehuwd; maar velen hunner zijn mannen van ondervinding in wereldlijke zoowel als geestelijke zaken. Onze zendelingen zijn geen kweekelingen geweest in de godgeleerdheid, zij hebben geen diploma's van theologie-seminariën; maar zij zijn genomen zooals wij ze gevonden hebben. Zij zijn genomen uit de werkplaats, den winkel, de boerderij, de school, het kantoor en de verschillende beroepsvakken des levens, waar ook de Heere hen kiest, en zij worden in den vreemde gezonden om het Evangelie te prediken. Maar velen hunner, misschien de meerderheid, zijn praktische mannen. Zij drijven niet met hun verstand in de wolken, ver „buiten de grenzen van den tijd en van de hemelruimte”, zij zijn in de wereld en behandelen wereldlijke dingen zoowel als geestelijke. Het gebeurt dikwijls dat onze zendelingen, nadat zij de Schrift hebben uitgelegd en anderen het woord des eeuwigen levens hebben geleerd, van die verheven bezigheid gaan naar het veld en een ploeg aanvatten en door het land sturen, of naar de schaaftank of aan het bouwen gaan. Dit wordt door onze zendelingen dikwijls gedaan, wanneer zulke hulp noodig is en misschien door hen die in het Evangelie belang stellen niet op een andere wijze kan verkregen worden. Als in Samoa, op de Sandwich-Eilanden of op andere eilanden, een kerkgebouw verlangd wordt, zijn de zendelingen in het bouwen er van behulpzaam. Als het voltooid is en de banken staan er in als het werk van hun eigen handen, beklimmen zij het preekgestoelte en verkondigen het Evangelie. Ik noem dat goede, praktische godsdienst. Het is voor mij aantrekkelijk, en ik bewonder het. Het verblijdt mij, te weten dat onze zendelingen zich niet voor eerbaar werk schamen. Het verheugt mij, te weten dat deze Ring-Presidenten en hunne Raadgevers, en de Hoogeraads-leden, de Bisschoppen der gemeenten en hunne Raadgevers (die even praktisch zijn als de Ringpresidenten) zich niet schamen om aan eerbare werkzaamheden deel te nemen. Wat zoudt gij denken van een Ring-President, die zijn jas uittrekt, en, in zijn werkbroek gekleed, den ploeg volgt, het land bebouwt, en dan, na een dag hard werk, naar een conferentie of eene vergadering gaat en aan de menschen van zijnen Ring het Evangelie predikt? Zoudt gij het niet prijzenswaardig vinden? Zou hij voor zijn volk een beter voorbeeld kunnen zetten? Ik geloof het niet. Ik verheug mij in zulke dingen. Dit is Zion, mijne broederen en zusters; en Zion is niet slechts de reine van hart, maar zij heeft ook eene plaats. Zion bestaat uit steden en dorpen, en bevat gebouwen voor verschillende doeleinden; en eenmaal zal het de heilige stad en den grooten tempel Gods bevatten, die moet opgericht worden. Dat zijn

wereldlijke zaken. Daar is hard werk, vlijtigheid, toewijding, opoffering van geld en tijd voor noodig; en het zal de lichamelijke en geestelijke kracht van het volk Gods vereischen. Zion moet bloeien op de heuvelen, en zij zal op deze wijze tot haren bloei gebracht worden.

Ik heb van deze leidlieden in Zion gesproken, die aan het hoofd van Ringen en Gemeenten staan, en die over het volk in de Kerk presideeren. Ik heb u aangeduid dat zij praktische mannen van zaken zijn. Laat mij u nu ook zeggen, dat de algemeene autoriteiten van de Kerk begrepen zijn en van den beginne begrepen geweest zijn onder deze praktische mannen. Zijn zij geestelijke mannen geweest? Ja; de Heere weet dat zij geestelijk-gezinde mannen zijn, en zijn geweest. Zijn zij wereldlijke, praktische mannen geweest? Ja; de Heere weet, en gij weet, dat zij zulks geweest zijn, en ook nu zijn. Bijvoorbeeld, Joseph Smith, de profeet van de 19de eeuw. Wij hebben vernomen, en in waarheid, dat de Vader en de Zoon aan hem verschenen zijn. God sprak met hem, en gaf door hem groote openbaringen en heerlijke bekendmakingen aan de Kerk; ook de goddelijke openbaringen die in het Boek der Leer en Verbonden beschreven zijn, en ik zal u zeggen dat wij niet eens begonnen zijn hare diepte te beseffen. Ik betwijfel of wij ze gedurende ons sterfelijk bestaan ten volle kunnen verstaan. Zij zijn alle waarachtig, en van den Heere, en zijn door de Kerk aangenomen. Wij verstaan ze ten deele. Wij hebben heerlijke inzichten in de toekomst, door deze openbaringen. Was Joseph Smith een geestelijk-gezind man? Ja. Was hij een wereldlijk, praktisch man? Ja. Benevens zijne werkzaamheden van geestelijken aard, grondde hij steden, vestigde de Heiligen der laatste Dagen in hunne woningen, gaf hun raad en bestuurde hun werk en hunne belangen, tijdelijk en geestelijk. Hij stichtte de schoone stad Nauvoo, en was haar burgemeester. Joseph Smith, de profeet, burgemeester van de stad Nauvoo. En luitenant-generaal van de burgerwacht, het „Nauvoo Legioen,” een krijgsman, en hij had den geest en den moed van een groot bevelhebber. Hij was een leider als krijgsman, als wereldlijk en als geestelijk man. Hij was breed en onbekrompen van inzichten; en indien hij in zijne plannen niet gestoord en verhinderd ware geworden, zou Nauvoo een van de beroemdste steden in dit land zijn geworden. Het volk is zeer verlangend om ons daar terug te hebben, opdat zij het voordeel van eenige der praktische dingen zouden ontvangen, die zij ons in dit gedeelte van het land zien tot stand brengen. President Brigham Young, die Joseph Smith is opgevolgd, was een praktisch man. Hij was een Profeet, Ziener en Openbaarder, en was een financier en koloniestichter. Er was een wonderbare combinatie in het karakter van President Young. Hij was de geschiktste man voor zijn tijd, en voor de gelegenheid bekwaam; was altijd gereed, waar God hem wilde hebben. Hoe buitengewoon praktisch was Brigham Young, en toch hoe

zeer geestelijk-gezind. Ik weet niet of wij in de Kerk ooit een man hebben gehad, die in sommige opzichten meer geestelijk-gezind was; zeker was nooit iemand meer praktisch in zijn zienswijze en in zijn raadgevingen.

Zij die President Young zijn opgevolgd, zijn ook praktische mannen geweest. Onze leidsmannen in deze dagen zijn praktische mannen op geestelijk en op aardsch gebied. Zij zijn bekwaam om aan de Heiligen der laatste Dagen raad te geven in alle dingen die tot het belang van dezen zijn in de opbouw van Zion. Ik verheug mij daarover, en het is voor mij evenzeer een getuigenis van het Evangelie, als eenige andere getuigenis die ik ooit heb ontvangen. Ik weet dat dit het Evangelie van Jezus Christus is. Ik weet dat Joseph Smith een Profeet Gods was. Ik weet dat deze praktische mannen die op hem zijn gevolgd — Brigham Young, John Taylor, Wilford Woodruff, Lorenzo Snow en Joseph F. Smith — geïnspireerde leidlieden van het volk en Profeten Gods zijn geweest, en zij zijn onzer ondersteuning waardig geweest, en zijn het waardig, beide tijdelijk en geestelijk. God zegene u, Amen.

CONFERENTIE TE ZURICH.

Een belangrijke conferentie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen had plaats te Zurich, Zwitserland, Zondag 27 Mei 1906. President Heber J. Grant, van de-Europeesche Zending, Pres. Serge F. Ballif van de Duitsch-Zwitserse, en Pres. Alex Nibley van de Nederlandsch-Belgische Zending waren aanwezig, benevens omtrent 125 Zendingen uit verschillende deelen der Europeesche Zending.

Twee goede vergaderingen werden gehouden, en waren beide goed bezocht door heiligen en vreemden. Een concert van gewijde muziek werd gegeven door Spence Clawson, Arvilla Clark en Willard Andelin, drie musici uit Utah, die in Duitschland studeeren, en die naar Zwitserland waren gegaan om tot het slagen der conferentie mede te werken.

Op Maandag en Dinsdag werden Priestervergaderingen gehouden, waar het meerendeel der Zendingen verslag indiende van hunne werkzaamheden en waar Pres. Grant hen in hunne plichten onderrichtte.

Dinsdag-namiddags nam het gezelschap een plezierstoomboot in charter, en bracht den namiddag door met kruisen op het schoone meer van Zurich en waaraan ook een aantal heiligen uit Zurich deel namen. Lofzangen en vaderlandslieiden werden gezongen, en allen hadden een uiterst genotvollen tocht.

Ongetwijfeld was dit de belangrijkste conferentie ooit in de Duitsch-Zwitserse Zending gehouden, en veel goed zal er zeker uit voortkomen.

EENIGE ONDERVINDINGEN

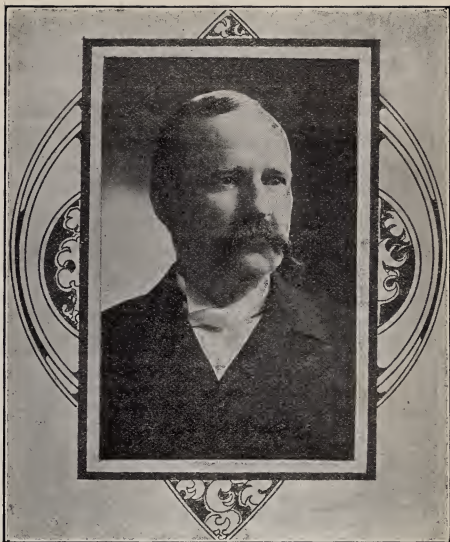
verhaald door Pres. NEPHI PRATT van de Northwestern-States Zending,
7 April 1906.

Te Portland doopten wij den 4den Februari zeven personen, en verleden Zondag nog drie. Wij gingen door de Zending, en doopten menschen overal. Wij hebben een opening gevonden te Vancouver, B. C., waar 18 personen hebben aangevraagd om gedoopt te worden, terwijl wij twee jaar geleden in 't geheel geen gehoor konden vinden. In Spokane, Wash., van welke stad wij wegens de onverschilligheid van de bevolking, onze Ouderlingen voor een tijd hadden teruggetrokken, heeft de Heere Zijnen geest uitgestort, die aantoonst dat wij in die stad een oogst zullen inhalen.

Een zeker man, wiens vrouw een Heilige der laatste Dagen was, en die haar had verhinderd van haar lidmaatschap aan de Zendelingen bekend te maken, verloor haar door den dood. Hij had een gezin van zes kinderen. Het laatste verzoek van zijne vrouw was, dat hij de „Mormoonsche” zendelingen zou opzoeken, opdat zij bij de begrafenis zouden dienst doen en prediken. Hij vond twee onzer jongelingen die eerst sedert eenige maanden op zending waren. Deze jonge mannen waren verlegen, hunne tongen stamelend, en hunne taal verre van vloeiend, en hij vroeg hun om de plichten van den lijkdiens over zijne vrouw te vervullen. Zij waren zoo bevreesd, dat toen zij beloofd hadden het te doen, zij twee dagen gingen vasten en bidden, en toen zij bij de begrafenis waren, werden hunne tongen losgemaakt, en de Geest en macht rustte op hen zoodat de harten hunner toehoorders wegsmolten. De man kwam daarna vergiffenis vragen omdat hij zulk een geest van bitterheid tegen de Heiligen had getoond, en hij verzocht zijne kinderen, waarvan eenige volwassen waren, om met hem mede te komen. Zij begonnen het Evangelie te onderzoeken, en volgens de laatste berichten, hebben zij zich gesteld voor den doop.

Een dame, die twaalf mijlen buiten die stad woont en wier echtgenoot wij gedoopt hebben, zond hem naar de zendelingen, daar zij iets gevonden had, waarmede zij het „Mormonisme” kon omwerpen en zij wilde den zendelingen eerst hunne dwaling toonen en dan hare bureu bewegen om het werk van de Ouderlingen tegen te gaan. Toen zij omtrent vier uren in gesprek waren geweest, stond haar oudste zoon op en zeide: „Moeder, inplaats van te bewijzen dat het „Mormonisme” verkeerd is, heeft uw gesprek mijnen broeder en mij bewezen dat het een werk van God is, en indien het water niet te koud is voor Ouderling Holliday, kan hij mij morgen vroeg doopen.” Broeder Holliday leidde den jongen man den volgenden dag in het water, en bevestigde hem tot lidmaat van de Kerk, in tegenwoordigheid van zijne moeder.

APOSTEL RUDGER CLAWSON.

Apostel Rudger Clawson was den 1sten Maart 1857 te Salt Lake City geboren. Zijn vader was Bisschop H. B. Clawson. Hij verkreeg zijne opvoeding in de scholen zijner geboortestad. Van zijne jongensjaren af was hij godsdienstig-gezind, en een van zijne meest geliefde boeken was het Boek van Mormon, waarvan de leeringen hem zeer duidelijke begrippen van recht en onrecht gaven.

Toen Ouderling Clawson twee en twintig jaren oud was, werd hij geroepen om op zending te gaan naar de Zuidelijke Staten van Amerika, en het was terwijl hij in den Staat Georgia het Evangelie predikte, dat zijn vriend en metgezel, Ouderling Joseph Standing, door een woeste bende doodgeschoten werd. In de maand Juli 1879 waren de twee zendelingen op weg om eene conferentie bij te wonen. Toen zij

op een Zondagmorgen door een boschachtig gedeelte kwamen, sprong een bende van twaalf gewapende mannen, onder wild geschreeuw, te voorschijn en nam hen gevangen. Terwijl zij hen dieper in het woud voerden, wierp een van de woestelingen Ouderling Clawson neder en ging voort met zijn leven te bedreigen. Op een ingesloten plek in het bosch gekomen, begonnen de ellendelingen hunne gevangenen nauwkeurig te ondervragen, en beschuldigden hen van allerlei misdaden. Ouderling Standing maakte een beweging, die door de bende werd gehouden voor een poging tot zelf-verdediging. Een hunner schoot op den zendeling die neerviel met een kogel in zijn voorhoofd. Daarna werd ieder geweer op Ouderling Clawson gericht, en het bevel gegeven om te schieten. Hij stelde zich onvervaard tegenover hen, vouwde zijne armen, en zeide: „Schiet!”

Doch dat moest niet geschieden. Het bevel werd ingetrokken en de wapens nedergelaten. Weldra vluchtten de moordenaars, en lieten Ouderling Clawson alleen bij het lichaam van zijn metgezel. Dan ging hij om hulp, en terwijl hij zich op weg bevond, ontmoette hij de lafaards wederom, maar zij deden hem ditmaal geen kwaad. Hulp werd gevonden, en na door vele gevaren te zijn gegaan, kwam hij behouden met het overblijfsel van zijn vriend te Salt Lake City aan.

Het volgende jaar ging Ouderling Clawson naar Georgia terug, om bij het gerechtelijk verhoor van de moordenaars, waarvan er drie gevangen waren, tegenwoordig te zijn. Hij woonde met levensgevaar dit verhoor bij, daar het gevoelen tegen de „Mormonen” zeer bitter was. Zooals wel kon worden verwacht, werden de moordenaars vrijgesproken.

In December 1887 werd Ouderling Rudger Clawson beroepen tot President van den Box Elder Ring van Zion. Hij verhuisde dientengevolge naar Brigham City, en woonde aldaar elf jaren. Gedurende zijn presidentschap in Box Elder onderscheidde de Ring zich door de volledigheid zijner kerkelijke organisatiën en den vooruitstrevenden toestand van de Heiligen die onder zijne zorg stonden.

Hij werd tot het Apostelschap geroepen in de Algemeene Conferentie gehouden in October 1898, en is van dien tijd aan gestadig werkzaam geweest in de belangen der Kerk, met prediken en het opbouwen van de Ringen van Zion.

Apostel Clawson beweert dat het succes van zijn leven voornamelijk te danken is aan zijne vastbeslotenheid om den raad van de Priesterschap te zoeken en te volgen, want hij die zich daarvan afkeert of zich daartegen verzet, moet zeker falen. *Mill. Star.*

TE NIEUWSGIERIG.

„Mijn vriend, wat maakt uw neus zoo rood? — „Hij gloeit van trots, meneer, omdat ie zich niet in andermans zaken steekt.”

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie: ALEX NIBLEY.

—:—

Assistent: PAUL ROELOFS.

BIDT GIJ RECHT?

Het gebed is door onzen Hemelschen Vader aan Zijne kinderen gegeven als een gebod, maar wanneer wij de waarde ervan leeren kennen, wordt het in onze oogen tot een der grootste voorrechten, want het is een sleutel tot de heerlijkste en voortreffelijkste zegeningen. Gebrek aan een voldoende kennis van de waarde van dit beginsel leidt sommigen er toe, dezen plicht meer of minder te verzuimen, hetwelk onvermijdelijk ten gevolge heeft, bij dezulken, dat zij leven zonder het genot van vele kostbare zegeningen, waarvan het bezit hen in groote mate zou gelukkig maken.

Het is van gewicht dat de gebeden geschieden op de wijze door Jezus Christus voorgeschreven, en onder de vereischte voorwaarden, want de Apostel Jakobus zegt van zekere gebeden: „Gij bidt, en gij ontvangt niet, omdat gij kwalijk bidt.” (Jak. 4 : 3).

„Den Heere, uwen God, zult gij aanbidden, en Hem alleen dienen” (Matth. 4 : 10), en „Bidt uwen Vader, die in het verborgen is” (Matth. 6 : 6), was het gebod van onzen Heiland. Zijne geboden te bewaren, is Hem te kennen (1 Joh. 2 : 3), en Hem te kennen is het eeuwige leven (Joh. 17 : 3). Vele onzer Christen-vrienden bidden tot den Zalig-maker, of tot den Heiligen Geest, en anderen wederom tot verstorven heiligen, en God heeft, „de tijden der onwetendheid overgezien hebbende,” ook sommige hunner gebeden verhoord, doch niemand kan tot het eeuwige leven komen, zonder Hem te leeren kennen en Zijne geboden te leeren onderhouden, waaronder ook het gebed zooals door Hem voorgeschreven. De rechte wijze van bidden is onmisbaar in den vooruitgang tot zaligheid.

In het begin van Zijne zending op aarde hadden de discipelen den Meester gevraagd: „Leer ons bidden,” en Hij gaf hun in het „Onze Vader” een voorbeeld van een eenvoudig gebed. Maar toen de tijd gekomen was, dat Hij het groot verzoeningsoffer zou brengen, leerde Hij hun dat zij zich bij den Vader op de verdiensten van dat offer moesten beroepen: „Tot nog toe hebt gij niet gebeden in Mijnen naam . . . Gij zult Mij niets vragen. Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: al wat gij den Vader zult bidden in Mijnen naam, dat zal Hij u geven.” (Joh. 16: 23, 24).

De heerlijke belofte hier genoemd moet in een redelijk licht verstaan worden; geen verstandig mensch zal betwisten, dat zij in het algemeen

slechts kan worden vervuld, waar de vereischte voorwaarden der rechte gebeden en der goede trouw bij den mensch bestaan.

Gebeden moeten gepaard gaan met geloof. „Die tot God komt, moet gelooven dat Hij is, en een belooner is dergenen, die Hem zoeken; want zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen.” (Hebr. 11 : 6). Wanneer iemand van Hem eene gave bidt, „dat hij ze begeere in geloof, niet twijfelende; want die twijfelt, is eene baar der zee gelijk, die van den wind gedreven en op en neer geworpen wordt; want die mensch meene niet, dat hij iets ontvangen zal van den Heere.” (Jak. 1 : 6, 7).

Tot de gewenschte verhooring der gebeden is het insgelijks noodig dat men trachte den wil des Heeren te volbrengen en oprecht voor Hem te wandelen, dat men Hem in alles dankbaar zij, en alle Hem gedane beloften houde. „En zoo wat wij bidden, ontvangen wij van Hem, dewijl wij Zijne geboden bewaren, en doen hetgeen behagelijk is voor Hem.” (1 Joh. 3 : 22). Op dit gewichtige punt kan niet genoeg nadruk gelegd worden, want het geeft juist te kennen een der voor-naamste redenen, waarom sommige gebeden niet verhoord worden.

Er zijn ook dingen die de mensch moge geneigd zijn te vragen, en die niet tot zijn eeuwig of tijdelijk welzijn, noch tot dat van anderen kunnen strekken, en in het eind zelfs tot een bepaald kwaad zouden werken, en een wijs en liefderijk God zal ze niet toestaan. Om ijdele gebeden van dien aard te voorkomen, moet de leiding van den Geest Gods gezocht worden. De ware aanbidders zullen den Vader aanbidden in Geest en in waarheid” (Joh. 4 : 23), want „de Geest komt onze zwakheden mede te hulp: want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort, maar de Geest bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen. En die de harten doorzoekt, weet welke de meening des Geestes zij, dewijl hij naar God voor de heiligen bidt” (Rom. 8 : 26, 27).

De plaats, waar men de gebeden zal opzenden, zoude stil en vreedzaam moeten zijn, want het gebed is eene afzondering tot God; en het is bijna een vereischte, dat, hetzij een aantal personen zich in het gebed vereenigen, of men voor zich persoonlijk tot God wil spreken, alle stoornis verbannen worde, of allen die aanwezig blijven, hunne aandacht gezamenlijk aan dat eene doel kunnen wijden. „Wanneer gij bidt, gaat in uwe binnenkamer, en uwe deur gesloten hebbende, bidt uwen Vader, die in het verborgen is” (Matth. 6 : 6). Afzondering om te bidden zocht Jezus ook, want Hij beklom daartoe somtijds eenen berg; Mozes deed hetzelfde; Joseph Smith, de profeet, ging in een bosch; en velen heeft God geantwoord en openbaringen doen toekomen, wanneer zij in de stilte des nachts hunne smeekingen tot Hem verhieven. Waar het geschikt is, is het knielen de behoorlijke houding van onderdanigheid, welke den mensch betaamt, tegenover het Opperwezen in acht te nemen.

Lange gebeden moeten zooveel mogelijk vermeden worden. De Heere heeft geene predikatiën of vermaningen van noode. Ook toont

het een gebrek aan eerbied wanneer Zijn heilige naam voortdurend wordt herhaald. Van hen, die bidden om van de menschen daarin gehoord of gezien te worden, zegt Jezus, dat dezulken reeds hun loon weg hebben. Het streven zoude zijn om alleen het noodige te vragen. „Als gij bidt, zoo gebruikt geen ijdel verhaal van woorden, gelijk de Heidenen; want zij meenen dat zij door hunne veelheid van woorden zullen verhoord worden; wordt dan hun niet gelijk, want uw Vader weet, wat gij van noode hebt, eer gij Hem bidt.” (Matth. 6 : 7, 8).

De ware manier van bidden, en het vervullen van de voorwaarden daarmede in verband, brengt den mensch dicht bij zijnen Hemelschen Vader, en doet hem in steeds grootere mate van Zijnen verkwikkenden Geest ontvangen, die hem met sterkte, troost, licht en blijdschap zal vervullen. Jezus Christus was volmaakt in Zijne eigenschappen, en wij lezen in het Boek van Mormon, dat toen Hij aan de Nephieten verscheen, en in hunne tegenwoordigheid tot den Vader voor hen bad, hunne harten overstelpt werden van vreugde. „En geen tong kan spreken, noch kan het door eenig mensch beschreven worden, noch kan het in de harten der menschen opkomen, zulke groote en wonderbare dingen als wij Jezus zagen en hoorden spreken; en niemand kan de vreugde begrijpen, welke onze zielen vervulde ten tijde toen wij Hem voor ons tot den Vader hoorden bidden. (III Nephi 17 : 17, 18).

R.

EEN SCHITTERENDE UNIVERSITEIT.

Ik heb in gedachten een opleidingsinstituut, waar ieder jaar bijna duizend studenten graduëeren. De cursus, die een groote verscheidenheid bevat, gaat over onderwerpen die niet minder gewichtig zijn dan die van den geregelden universiteitscursus. Liever gezegd, is het onderwijs, in sommige opzichten, van oneindig grooter belang.

Wij zoeken op de lijst zijner studiën tevergeefs naar Latijn, Grieksch, de wiskunde, den ingenieurscursus en de meeste studiën die gewoonlijk tot de werkzaamheden der collegiën behooren. In de plaats daarvan vinden wij een hooger cursus in theoretische en praktische godgeleerdheid, een degelijke opleiding in praktische zedenleer en zelf-opoffering en de voordeelen van ver en veel reizen.

Deze takken van opvoeding vinden geen plaats in den gewonen cursus der universiteiten — hun ongewoon voorkomen moge misschien een woord tot verklaring vereischen.

Is het, goed beschouwd, niet het ware doel der opvoeding, ons voor den levensstrijd en voor het eeuwige leven uit te rusten? Wij leren lezen, schrijven, rekenkunde, taalkunde en al de gewone takken van het onderwijs, en wij voegen daarbij onze beroepsstudie, opdat wij zodoende beter in staat zullen gesteld worden om de moeilijkheden

die op ons pad liggen, te overkomen. Aan zedenleer en godgeleerdheid wordt in de scholen ternauwernood eenige aandacht geschonken; terwijl de onwaardeerbare lessen die met het reizen worden geleerd, moeten verkregen worden zooals het toeval beschikt. En toch zijn de laatstgenoemde onderwerpen van de hoogste opvoedkundige waarde. Iets van God te weten en Zijne werken ten deele te verstaan; een ernstige studie van de christelijke zedenleer te maken, en zichzelf te ontwikkelen in het meest zelfopofferend zedelijk gedrag; te reizen, niet met de snelheid van den spoortrein door het land heen, maar onder vreemde volken, maanden, soms jaren lang, te verwijlen, en zich zoodoende te bevrijden van de beperktheid van begrip der onbereisden, en bekend te worden met de zeden en gewoonten en denkwijzen van andere ontwikkelde volkeren; — deze dingen, hoewel door de scholen achterwege gelaten of verzuimd, zijn nevens het gewone onderwijs noodzakelijk tot de volledige opvoeding van den mensch, en zijn onmisbaar tot ons aardsch en eeuwig geluk.

Het instituut, waarvan ik spreek, neemt den jongen man van de boerderij, de werkplaats, of het kantoor, gewoonlijk in de vormingsperiode van zijn leven, wanneer zijne idealen gekozen zullen worden en zijn levensloop zal uitgelegd worden, en zendt hem weg, misschien naar Duitschland, misschien naar Engeland, mogelijk naar het verwijderde Australia, en vraagt hem om twee, drie of vier jaren van zijn leven te wijden aan een degelijke studie van dat groote kunstwerk van literatuur en godgeleerdheid, de Heilige Schriften, aan het verspreiden en de verdediging der groote waarheden van hetzelfde, en aan gebed en smeecking.

Gerechtigheid te zaaien in plaats van onkruid; voor anderen te leven en te werken inplaats van voortdurend voor eigen ik te streven; te leeren dat aardsche rijkdommen kort van duur zijn, maar dat de hemelsche schatten onverderfelijk zijn; moedig tegenover een vijandige wereld te staan in de verdediging der waarheid, zooals hij ze verstaat; manhaftig tegen den stroom in te zweven, inplaats van er onverschillig op mede te drijven; door de wrijving van tegenstand om zoo te zeggen gepolijst te worden; logisch te denken en correct en vloeiend te spreken; diep na te denken; zorgvuldig te overwegen; in aanraking met het volk te komen en zijne vraagstukken tegemoet te treden, bevrijd van de verdraaiingen van partijzucht, rang en sektengeest — deze dingen moeten het karakter breeder, dieper en sterker maken, en moeten, zooals zij ook in waarheid doen, den mensch leiden tot een hoogere standplaats.

Dwaas, de Heilige der laatste Dagen die niet voor zijn zoon begeert, en dwaas, de zoon die niet voor zichzelf begeert, de onschatbare ondervinding van eene „Mormoonsche” zending. — MAJOR W. YOUNG.

GEHUWDE MANNEN KUNNEN SPREKEN.

Het „Moeders Tijdschrift” bevat in zijn Mei-nummer een paragraaf over de vraag: „Kunnen de gehuwde mannen redevoeren?” Gewoonlijk is men van de meening dat de „betere helft” zoo ongeveer het monopolie heeft in het „redevoeren”. Maar de feiten schijnen in dit opzicht tegen de volksmeening in te druischen. Het volgende nemen wij uit het Tijdschrift over:

„Is het waar dat de gehuwde man beter kan redevoeren dan de ongetrouwde? Werkt het huwelijk mede tot welsprekendheid? De studenten van de Universiteit van Chicago antwoorden bevestigend op deze twee vragen en hebben aan de faculteit der school een petitie gericht, dat zij aan H. R. Driggs, een student en echtgenoot en vader, van Utah, de mededinging in den jaarlijkschen oratorischen wedstrijd weigere. Zij beweren dat de gehuwde staat hem te veel ervaring in het spreken heeft gegeven, waardoor hij in hunne oogen onbillijke voordeelen heeft boven de vrijgezellen. De studenten verklaarden, dat een ingewijde de rechters van een „spreekfeest” zeker zou overtuigen wanneer alle anderen zouden falen, en dat zijn huwelijksleven meer waard was dan de gansche cursus in bewijsvoering in de universiteit gegeven.”

Des. News.

BEDROG ZELFS IN HET AVONDMAAL.

VERGIFTIGE AVONDMAALSWIJN.

In de *New-York Sun* verscheen de volgende mededeeling:

Mr. Darlington, Gezondheidscommissaris, verklaarde voor een commissie van den Stadsraad, dat het vervalschen van eet- en drinkwaren in deze stad zoo algemeen is geworden, dat het zich heeft uitgestrekt tot de wijnen die in de kerken worden gebruikt voor het Avondmaal. Hij deelde de Commissie mede, dat hij eenige dagen geleden den inhoud van een flesch had ontleed, die een etiket droeg met de benaming „Avondmaals-Wijn,” en dat hij gevonden had dat de wijn gemaakt was van hout-alkohol, harde cider en aniline kleurstof.

ONTSLAGEN.

Wij verzuimden ten tijde van zijn vertrek uit de Zending te vermelden het eervol ontslag van Ouderling Chas W. Wood. Hij is den 4den Mei te Rotterdam scheidsgaan, na, op 20 dagen na, een zending van drie jaren te hebben vervuld. Zijn arbeidsveld is tot 2 Nov. 1904 geweest de Amsterd. Conferentie, daarna en tot het besluit zijner zending de Groninger Conferentie.

DE AMSTERDAMSCH E CONFERENTIE

Werd gehouden Zondag 10 Juni in de Zaal De Wittenstraat No. 109—111, te Amsterdam. De vergaderingen werden geleid door Ouderling Wells L. Brimhall, President der Amsterdamsche Conferentie.

De morgen-vergadering werd om 10 uur geopend met gebed door Ouderling John Roghaar, en het zingen van een paar liederen. Twee nieuwe leden werden bevestigd, waarna Pres. Brimhall een korte openingsrede hield. De namen van de algemeene autoriteiten der Kerk werden voorgesteld, en door de eenparige stemmen der aanwezige broeders en zusters ondersteund. Ouderling Henry Noorda werd nu verzocht om te spreken, en getuigde van het groote werk der laatste Dagen, dat den weg voor de tweede komst des Heeren moet bereiden. Ouderling John P. Lillywhite, aan het woord gekomen, besprak de noodzakelijkheid van het prediken van het Evangelie in de geheele wereld. Ouderling Harm Bell wijdde uit over het Evangelie, als zijnde dezelfde leer met hare gaven en krachten als vanouds. Na het zingen van een lied werd de overige tijd der vergadering ingenomen door Ouderlingen J. E. Openshaw Jr. en Petrus W. de Hart, die beiden de eerste beginselen van het Evangelie uitlegden. Deze bijeenkomst werd gesloten met dankzegging door Ouderling J. Alfred Ririe.

De tweede vergadering werd geopend om 6 uur met de gebruikelijke openingsliederen, en met gebed door Ouderling Herman J. Westbroek. Het Heilige Avondmaal werd bediend door Zendingen Bakke Postma en Walter F. Hogan, bijgestaan door Reindert Schouten en James D. Hoggan. Ouderling Arnold van Limburg, die de eerste spreker was, leidde de aandacht der hoorders op den afval van het Evangelie, en op den vrede en de opbouwning door den Geest van God. President Herman van Braak, van de Groninger Conferentie, sprak over het verkondigen van het Evangelie tot alle creaturen en tot de geesten, en over het tempelwerk voor de dooden, en hij vermaande allen om de namen van hun voorgelacht na te sporen. Hij wees op de noodzakelijkheid van het Evangelie te gehoorzamen en den raad van het priesterschap te volgen. President Alex Nibley, der Ned.-Belg. Zending, nam den overigen tijd in gebruik, en besprak, naar aanleiding van 1 Joh. 1 : 7 „het bloed van Jezus Christus, Zijnen Zoon, reinigt ons van alle zonden,” de voorwaarden waaronder zulks geschiedt, en op welke wijze men in het licht kan wandelen gelijk Hij in het licht is. Hij sprak ook over de vele wijzigingen, die sedert de herstelling van het Evangelie in de verschillende sekten zijn voorgekomen. Pres. Brimhall besloot met eenige woorden, waarna de Conferentie werd geëindigd met dankzegging door Ouderling Le Grand Richards.

Behalve Pres. Alex Nibley, van de Nederl.-Belgische Zending, Ouderling Richards, van het Zendingskantoor, en de andere reeds ver-

melde Zendingen, waren ook aanwezig Ouderlingen S. D. Markham, Henry Belnap, Dorr Marsh, L. G. Hardy Jr., Gosse Slot, Geo P. Trayner, Jos A. Stephenson, en Wm. T. Hicken; ook Ouderling Francis M. Davis, uit Engeland.

De raadsvergadering der Zendingen werd gehouden Maandag 11 Juni, en gewichtige instructies den broederen gegeven.

Deze Conferentie was in ieder opzicht zeer voorspoedig en gezegend.

LE GRAND RICHARDS, Secy. (*in het Engelsch.*)

IN DE ZENDING, EN ELDERS.

In welwillend antwoord op ons verzoek in *De Ster* van 1 Juni, ontvingen wij eenige exemplaren der gevraagde nummers van dit tijdschrift. Wij zeggen den zenders hiermede onzen hartelijken dank voor den dienst ons daarin bewezen.

DE REDACTIE.

De laatste twee maanden brachten ons een tiental nieuwe inteeke-naren voor de „*De Ster*,” ingezonden door verschillende zendingen.

In de maand Mei werden in de Ned.-Belg. Zending verspreid 19.553 traktaten en 301 boeken. 5902 huizen werden bezocht met het eerste tractaat, en 693 familiën werden bezocht als gevolg hunner uit-noodigingen. Verslag is ingekomen van 2676 Evangeliegesprekken met vreemdelingen, en 25 personen werden gedoopt. Wegens ziekte te Groningen is in die Conferentie in de maand Mei weinig werk gedaan.

De Vertakking Groningen houdt voortaan hare vergaderingen in een nieuwe zaal, gelegen Schoolstraat 6. Deze zaal is ruimer en beter ingericht dan de oude, en er zijn geschikte vertrekken aan verbonden voor een geriefelijk kantoor, dat nu als hoofdkantoor van de Conferentie in gebruik is genomen.

Pres. John H. Taylor schrijft, onder datum 2 Juni: „Wij hadden in onze vergadering te Luik, verleden Zondag, 18 personen die geen leden zijn. De zaal wordt te klein, zoodat wij nauwelijks plaats hebben om te prediken.”

In Engeland worden rijke vruchten voor het Evangelie geogst, zooals uit de volgende cijfers blijkt. In April 1906 werden 95 personen in de Britsche Zending gedoopt, tegen 38 in April 1905.

Te Birmingham werden 31 Maart 30 personen gedoopt, en te Darlington 8; te Walsall 29 April, 10, en op dezelfde plaats 2 Februari, 7.

In de maand Mei werden op vijf verschillende plaatsen ieder 5 personen in de Kerk opgenomen te Londen 6, te Coventry 9, te Belfast, Ierland, 10, te West Hartlepool 10, te Bradford 10 (ook 13 hier op 31 Maart), en 19 te Dudley.

UTAH-NIEUWS.

Een ernstige brand ontstond Maandagnacht 21 Mei in het handels-gedeelte van de stad Ogden, en woedde tot Dinsdagmiddag, groote schade aanrichtende in verscheidene groothandelshuizen en een aantal winkels.

Een algemeene conferentie van de Hollandsch-sprekende Heiligen van Utah en Idaho werd Zondag 20 Mei gehouden te Ogden, in het auditorium van de Weber-Ring Academie. Omtrent 900 Hollandsche leden van de Kerk waren samengekomen uit verschillende deelen van Zion. Ouderling Evert Neuteboom presideerde in de twee vergaderingen der Conferentie, en de sprekers waren: President Rulon S. Wells van de Zeventigers, Pres. L. W. Shurtliff en N. C. Flygare, van den Weber Ring en Ouderlingen E. Neuteboom, W. J. De Brij, S. F. Taylor, J. Sanders, Aaron Koldewijn, Iemke Kooijman, Dirk Koldewijn en W. W. Francis. Het was de eerste algemeene conferentie voor de Nederlandsche heiligen in Amerika gehouden.

HISTORISCHE DRUKPERS.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen is door aankoop eigenares geworden van de drukpers, waarop de eerste uitgave van het BOEK VAN MORMON werd gedrukt, (in de Engelsche taal). Deze pers, die zich nog steeds in de stad Palmyra bevond, waar het BOEK VAN MORMON voor het eerst werd uitgegeven, is nu naar Salt Lake City getransporteerd.

HEBREËN 13 : 2.

Vergeet de herbergzaamheid niet; want hierdoor hebben sommigen onwetend engelen geherbergd.

OVERLEDEN.

MEIJER. — Den 2den Juni is te Groningen, na een langdurige ziekte overleden, in den ouderdom van 40 jaar, zuster Klaasje Meijer, geb. De Boer; zij nam in het jaar 1890 het Evangelie aan, te Hellum.

I N H O U D :

Praktische Mannen	Blz. 177	Bedrog zelfs in het Avondmaal . . .	Blz. 189
Conferentie te Zurich	„ 181	Ontslagen	„ 189
Eenige Ondervindingen	„ 182	De Amsterdamsche Conferentie . . .	„ 190
Apostel Rudger Clawson	„ 183	In de Zending, en elders	„ 191
Te Nieuwsgierig	„ 184	Utah-Nieuws	„ 192
Bidt gij recht?	„ 185	Historische Drukpers	„ 193
Een schitterende Universiteit	„ 187	Hebreën 13 : 2	„ 192
Gehuwde mannen kunnen spreken . . .	„ 189	Overleden	„ 192

Uitgave van ALEX NIBLEY, Boezemsingel 116, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.